

באברהם אבינו ע"ה ראש המאמינים והאמין בה, פי' שסמך על השי"ת שיקיים הבטחתו והי' בטוח בהנהגתו שמנהיג העולם ביושר ובמשפט צדק, וכדאי למסור הכל בידו. כמו שאומרים איש נאמן שהכל מוסרים לו פקדונותיהם וסומכים עליו ואין מהרהרים אחריו, כן השי"ת ע"י אמונה זו נקרא אל מלך נאמן. וע"י אמונה זו אנו ממשיכים חסדים טובים כדאיתא בזוהר, כי הנפקד הנאמן אינו מעכב פקדונו בידו עבור זה שהמפקד חייב לו חובו. ע"כ העצה הטובה שנמסור ונפקיד את כל ענינינו בידי השי"ת הנאמן והוא יעשה ויגמור ויחתום הכל לטובתנו ביום הק' הבא עלינו לטובה...

אוצר החכמה

מג

שיהי' האדם מרוצה מהנהגת הבורא

אדר תשכ"ד

... בצער קראתי את מכתבך על גודל שברך עד שבאת לידי יאוש. אמנם לא הבנתי מה שכתבת כי אין לך מעשים אשר כדאי עוד לחיות בעוה"ז עבורם. הלא אתה מניח תפילין בכל יום. ושמעתי שהקאליסקר זי"ע אמר לזקן אחד, שאמר לו שהוא קץ בחיים. ואמר לו, שוטה, כדאי לחיות שמונים שנה בעולם הזה כדי להניח תפילין פעם אחד. ועל שאלתך מדוע... עיין פירש"י על הפסוק תמים תהי' עם ד' אלוקים. פירש"י ז"ל התהלך עמו בתמימות וכו', אלא כל מה שיבא עליך קבל בתמימות ואז תהי' עמו ולחלקו עכ"ל. ובספר יסוד העבודה, מביא מכתב קצר בשם הקאברניר זי"ע בזה הלשון: כללו של בטחון להאמין באמונה שלימה שכל דבר הנעשה מהשי"ת, שהוא הטוב לכל, הכל נעשה לטובת האדם, ומה שאינו בהבנת האדם אז הטובה הנעשה הוא בערך דבר הנסתר מהשגה ובודאי הוא יותר טובה, עכ"ל הק'. עוד שמעתי בשם הלעכוויטשר זי"ע: „אל אדון על כל המעשים" איז א תירוצ אופ אלע קשיות. ואחשוב ביאור ע"ז, כי כל מה שיש לנו בעוה"ז הכל של השי"ת, ואנחנו רק פקידים אצלו שמסר לנו לשמור על הרכוש שלו ולעסוק בצרכיו, וכל מה שעושה השי"ת הוא כאדון העושה בתוך שלו, ומה לו לפקיד להקשות על האדון על הנהגתו עם העסק שלו. וגם על הצדקה שאנו נותנים לעניים אמרו חז"ל במסכת אבות, תן לו משלו שאתה ושליך שלו.

הקאברניער זי"ע אמר לתלמידו בעל יסוד העבודה בזה הלשון: אאיד אז ער איז מקבל וויא השי"ת פירט מיט אים ואינו מהרהר אחר מידותיו יתברך, סאר שפארט ער אלע סיגופים מיט אלע תעניתים, ופעם אחד אמר הקאברניער זי"ע בשולחנו הק', שאם יקבל אדם הנהגת השי"ת בכל מדה שהוא מודד לו, דבר זה הוא תיקון מעולה לפגם הברית יותר מכל התיקונים לפגם זה.